

Rozmyslete si co chcete legitimizovat

 litterate.cz/rozmyslete-si-co-chnete-legitimizovat

Vidlák

19 listopadu, 2022

Dneska tu máme další text od Rostislava Čuby. Je antitezí k mému postoji ohledně volby menšího zla a vznáší poměrně přesvědčivé argumenty. To jen, abyste věděli, že u Vidláka se jiné názory nepotlačují ani nezakazují. Jednak dávám opačné názory někdy i já sám, jednak to mohou udělat i jiní. Mám jedinou podmínku, nesmí to být napsané blbě. Pan Čuba tato kritéria splňuje dokonale. Přesto až si to přečtete, na konci najdete pár argumentů, proč to vidím jinak.

Pane Čubo, je to vaše:

Dospěl jsem k názoru, že se nezúčastním žádných voleb dokud nepřijde zásadní změna. Nebudu nadále legitimizovat používání násilných činů státu na vlastním obyvatelstvu. Potřebujeme změnu která musí roztrhat starou ústavu, protože jsme si zvykli, že se ústava může porušovat. V posledních pár letech máme mnoho takových příkladů. Tvrdili, že jsme nebyli připraveni na nové situace a ústava

na tyto situace nemyslela. Čas nám ovšem ukazuje, že ústava na různé myslitelné situace myslela, jen noví vykladači ústavy buď neumí číst nebo nebyli schopni ústavu pochopit.

Přesto se s těmito lidmi nic nestalo, nikdo nenese žádnou zodpovědnost. Zůstala jen pachuť, že ústavu lze porušovat. Ústavu musíme napsat znovu, abychom vyloučili především lidi, kteří mají pocit, že v zájmu jejich vyšší moci mohou ústavu porušit. V ústavě se musíme lépe zorientovat ve volebním právu. Srozumitelně rozdělit právo volební na aktivní a pasivní. Aktivní volební právo je, že můžeme volit. Pasivní volební právo je, že můžeme být voleni. Zde musí dojít k uvědomění kdo a kde může být volen a zda má volená osoba způsobilost být volena.

Nemůžete být lékařem pokud jste nezískal způsobilost jim být, ale můžete být ministrem zdravotnictví i když vaše profese je například zahradník. To vše má ještě jeden rozměr. My si zvolíme naše zákonodárce, ale rezort ve vládě může řídit člověk, který nebyl nikým zvolen, zato byl jmenován a přitom nemusí mít způsobilost takovou funkci vykonávat.

Je to něco jako kdyby bylo možné dosadit do lékařské ordinace důlního technika s argumentací, že taky vystudoval vysokou školu a naopak lékař dostane na starost důl v Havířově a bude zodpovídat za to, aby důl na horníky nespádnul. Tohle je realita dnešního systému a my se díváme, že se hroutí.

Ale uveďme si příklad, protože nastal čas rozpoutat diskuzi. Diskuze generuje myšlenky a myšlenky nás mohou posunout vpřed. Výsledek této diskuze nám možná vygeneruje lepší řešení než řešení, které je popsáno níže. Kdo ví, pokud vygenerujeme myšlenku, najdeme i řešení. To by měl být cíl, který následně v nové ústavě popíše, kdo má vést naši zemi.

Region nebo stát musí mít smysluplné řízení. Bankéři a jejich centrální banky nebo taky nadnárodní korporace nikdy nedopustili řízení lidmi, kteří danému oboru nerozumí. Do takové bankovní rady může být nominován pouze člověk, který má pro takovou činnost předpoklad prověřený časem.

Musíme si uvědomit, že pouze 0,5 % lidí v populaci má vlastnost uvádět věci a lidi do pohybu. Otázka zní, kdo dokáže rozeznat a najít zmíněné 0,5% obyvatel? Z podstaty jsou to lidé, kteří už ve společnosti něco dokázali a patří mnohdy do této zmíněné skupiny. Takoví zkušení lidé by mohli být voleni řekněme do rady, která by nahradila dnešní parlament. Člen rady by nemohl být členem vlády. Tato rada z pozice své zkušenosti lépe rozezná talent. Rada by měla vybrat premiéra a zároveň se podílet na tvorbě vlády a premiérovi by rada schvalovala každého ministra samostatně. Taková vláda může mít i výrazně nižší věkový průměr.

Příklad:

Lidé by podle odbornosti volili radu, která by měla maximálně 50 osob a byla by fixně rozdělena podle resortů. Průmysl, zemědělství, zdravotnictví atd. Kandidovat do zemědělské části rady by mohl významný zemědělec, který již řídil zemědělsky podnik, ale již ne řadový zemědělec. Do části zdravotnictví by mohl kandidovat ředitel nemocnice, ale už ne obvodní lékař, při vší úctě k nim a co tito lidé vykonávají pro společnost. Oblast zahraniční by obsadil diplomat se zkušeností řízení velvyslanectví atd. Protože člověk, který již v minulosti vedl ambasádu ve světě, rozumí funkci takového úřadu. Člověk který tam nepůsobil, nezformuluje ani otázku na ambasády a když tak neučiní zůstává slepý a hluchý a jako ministr zahraničí začne páchat škody, přitom nikdy nepochopí proč se tak děje.

Zástupce rady by měl za svoji oblast právo veta, tak aby nemohl být jeden sektor přehlasovaný nesmyslně ostatními. Tím by byl vytvořen tlak k zodpovědnosti. Vláda by se stala částečně imunní vůči médiím, protože žádné její rozhodnutí by nebylo zatíženo populismem a nemuselo by se vždy líbit voličům.

Mandát vlády by nebyl striktně časově omezen, protože kdybychom takový talent našli, tak by bylo nesmyslné se ho zbavit za čtyři roky. Rada by ovšem měla pravomoc s okamžitou platností odvolat předsedu vlády. Ministra by měl právo odvolat premiér, ale i rada po návrhu zodpovědného člena rady za resort. Rada s šestiletým funkčním obdobím by byla volena po třetinách, tak jak je to typické pro český Senát.

Člen rady nebo vlády by nemohl být členem žádného jiného spolku, institutu, nadace nebo klubu atd... Nevzdělaní a nezkušení lidé bez talentu by se do takové funkce dostávat neměli. Musíme si uvědomit jedno zásadní pravidlo definice státu, které zformuloval sociolog Max Weber:

“Stát je lidská instituce, která si nárokuje monopol na legitimní použití fyzické síly na daném území. ... Stát je považován za jediný zdroj ‚práva‘ použít násilí.”

Hanse Sherrera ho doplňuje následovně:

“Nemůže být dána benevolence kdo by nám měl vládnout. Myšlenka, že stát odvozuje svou moc jednat ze souhlasu lidu, zní romanticky. Málokdo si uvědomuje, že státní moc je ze své podstaty účelným zapojením do násilných činů. Legitimizující dopad hlasování na výkon moci vlády důvěrně zapojuje voliče do využívání této moci, což znamená, že nevoliči mají tendenci delegitimizovat výkon vládní moci jako výraz „vůle lidu“. Pokud by se tedy ve volbách nezúčastnil nikdo nebo hlasovalo jen malé procento lidí, vláda by nemohla prohlásit, že je zmocněna jednat jako zmocněnec „vůle lidu“. Jinými slovy volič jen tím, že přijde k volbám, legitimizuje chování vlády a poskytuje jim ochranný kryt. V důsledku toho jsou kroky vlády a voliči, kteří je legitimizují, propojeni. Voliči jsou tedy minimálně duchovně zapojeni do každého jednání vlády. Včetně všech násilných činů. Volbou volit, člověk integruje násilí páchané vládou jako součást svého života. Volič by si

měl rozmyslet co chce legitimizovat. Když bude volit, jako první legitimizuje systém a až jako druhé se snaží dát hlas jedné části z celého systému.”

Jak tomu rozumět?

Problém není v politických stranách nebo hnutích, problém je v systému a v pravidlech fungování samotného parlamentu. V konstrukci kdo do parlamentu patří a kdo už ne. Nejedná se přitom o vylučování jakéhokoli politického názoru nebo skupiny. Jde o svobodný výběr lidí různých politických nebo náboženských názorů, kteří se mohou ucházet o mandát na základě jejich odbornosti, zkušeností a záruky, že život samotný prověřil jejich schopnosti. Volič je dnes zmaten a je vydírán nepravdou, když nebudeš volit, budeš volit nepřijatelnou opozici.

Je jim jedno koho bude dotyčný volit, jde o to legitimizovat systém.

Jsem svědkem následujícího postoje. Jedni chtějí volit ODS, protože je to menší ZLO jak ANO, jiní zase SPD, protože je to menší ZLO jak Piráti, další budou volit KSČM, protože oni jsou menší ZLO jak TOP 09, atd...atd... Všichni v konečném důsledku volí stejně ZLO a jeho legitimitu. Neexistuje větší nebo menší ZLO! ZLO je ZLO, proto je třeba volit DOBRO ZLO je zároveň nakonec vždy poraženo z dlouhodobého hlediska.

Změna spočívá v neposkytnutí legitimacy tomuto dnešnímu systému. V podstatě i neparlamentní strany, které mají vizi vstoupit do takového parlamentu podporují legitimitu tohoto systému. Zrušení parlamentu není nic neobvyklého, naposledy se nám to stalo po roce 1989, kdy bývalý parlament pod názvem Národní shromáždění byl zrušen a v roce 1990 ho nahradilo Federální shromáždění, které bylo bez náhrady zrušeno v roce 1992. Co se stalo s tímto parlamentem, je z něho dnes muzeum a to doslova.

Proč byl parlament zrušen, protože ztratil svou legitimitu a funkci. Třeba i tím, že jako většinový komunistický parlament zvolil Václava Havla jako posledního komunistického prezidenta Československa. Stejně nesmyslnosti se v našem parlamentu odhlasovávají i dnes. Parlament je plný nekompetentních lidí, kteří bez pochopení podstaty věci, odhlasují cokoli. Musíme vrátit takovému úřadu vážnost a respekt, aby vážení a moudří lidé znovu nabyli pocit do takových institucí vstupovat. Zeptejte se moudrého člověka zda by byl ochoten být poslancem, jen se usměje, ano usměje. Moudrým lidem začala být tato instituce k smíchu a ztratili chuť tam patřit. Bohužel jako vše i parlament má svoji životaschopnost.

Pro přirovnání.

Máme nové auto och, jak dobře jezdí, no po létech služby zestárne a následně se pokazí. Auto se stane neopravitelné a již ani kdyby jsme ho opravovali, nebude mít funkčnost moderní doby. My se auta nechceme vzdát a místo toho, aby nám sloužilo, začneme nutit své okolí abychom auto tlačili za pomoci lidské síly, třeba i do kopce. Pomyslnou posádku auta tvoří poslanci a lidé tlačící auto jsou voliči, někteří ovšem odmítají tlačit, protože jim to připadá nesmyslné. Uvnitř auta proběhne volba, kdo bude řídit. Nezáleží na tom, kdo je nejlepší řidič, kdo zná směr, kdo vidí cestu, zda má potencionální řidič řidičský průkaz, ale záleží na tom, kdo získá nejvíc hlasů uvnitř auta. Když přijede auto na křižovatku, o které volič nic nevěděl před volbou do auta, tak názor většiny voličů již nikoho nezajímá. Rozhodne se řidič bez řidičského průkazu, bez znalostí a schopností. Tento způsob vede k tomu, že již nejedete ani po cestě. Posádce je to jedno, důležité je, že i když je auto porouchané, pořád jede. Dav ho dál tlačí po poli, stráni, kdekoli. Nezáleží na tom zda je auto na cestě.

Dav začíná diskuzi, všichni tak nějak uvěří, že auto nejde vyměnit. Dav zároveň ztrácí svobodu, protože musí tlačit a má strach, že bez auta se neobejdou. Posádka dav podporuje a slibuje hory doly, aniž by tušili kde jedou. Nicméně se začnou ozývat hlasy nových i starých

hnutí, které začnou tvrdit, že přinesou nový benzín, pak nastartujeme a auto určitě znovu pojede! Nový benzín nepomůže, auto je pokažené (parlament je pokažený) a již nepojede!

Řešením je vyměnit auto za nové, změnit formu “PARLAMENTU”. Žádná ze současných stran to nedokáže, jelikož všechny chtějí vlézt do toho starého hrnce a když jste v hrnci, tak ho nevyhodíte, protože hrnec bude vaší váhou příliš těžký.

Já jsem se za sebe rozhodl, že budu volit DOBRO, že nebudu volit nikoho do ZLA (starého parlamentu) a budu to říkat všem, tak aby uviděli ten rozdíl. Jednoho dne nás bude tolik, že k volbám přijde tak málo lidí, že parlament bude nelegitimní. Já prostě odmítám tlačit pokažené auto.

Lidé netlačte to auto, je pokažené. Naleštíme ho a postavíme do muzea nebo z něho muzeum udělejme, tak jak to dělali naši předci. Je zároveň nesmyslné poslouchat, když nebudeš tlačit, tak dáváš více síly těm druhým. Ha ha ha. Když se chcete sedřít, tak se sedřete. Jedná se o svobodnou vůli. Nikomu nechci přikazovat, co by měl dělat.

Položme si otázku, jak by mělo vypadat nové politické zřízení a otevřme diskuzi, mluvmе o tom. Jen chci otevřít diskuzi!! Diskuzi mnohem širší, například zda by měly být připuštěny sociální sítě do budoucí volební soutěže. Sociální sítě jsou programovány technologií neuromarketingu, který vytváří stejnou iluzi, jako když sledujete kouzelníka. Na jevišti Vám představí kandidáty a pak sami vyberou vítěze. Divák v hledišti zůstane v úžasu.

První prezident Facebooku Sean Parker rezignoval na svou funkci, protože se nechtěl dále podílet na neetičnosti takových postupů. V roce 2013 byl osloven analytik Alexandr Kogan, který na základě informací z Facebooku, dokázal generovat a analyzovat data zaregistrovaných osob, které mu daly přístup k sobě, ale i ke všem údajům jejich přátel, tedy i osob, které mu přístup nedaly. Získal takzvaný psychometrický model, který mu

dal informaci, jak daní lidé volili. Od tohoto momentu dostali zbraň, která dokáže vytvořit iluzi, jak nastavit informaci, která nám řekne jak by mělo být voleno. Tato technologie cílí na každého voliče zvlášť.

Pro efektivní přijetí informace, mají lidé dva základní hybatele. TOUHU a STRACH Tyto přesně programované informace nám uvolňují v mozku dopamin, což je látka, která stoupá a klesá podle míry slasti, uspokojení a očekávání. Protože volby jsou o emocích, otevřelo se okno příležitosti. Používají se informace, které nemusí být nutně pravdivé, stačí když jim lidé věří. Jsou to mistři iluzí.

Jsme připravení na divadlo, které se jmenuje prezidentské volby?

Nerudová, Pavel, Středula, Babiš... všichni z Aspenu.

Na hlavním jevišti se nám představila závodní stáj pod hlavičkou Aspen Institute Central Europe. Doporučuji každému se zamyslet, jací lidé v roce 1950 založili tuto instituci v Americkém městě Aspen, kde při prvním zasedání tito krajaní poslouchali verše Johanna Wolfganga von Goethe. Když najdete odpověď, najdete i filozofii.

Vítězem prezidentské volby se stává Aspen Institute..... hurá Pro objektivitu, v sekci Aspen lidé byl Andrej Babiš zneviditelněn. Andrej Babiš se rád zúčastnil programu Aspen Institute s názvem “Kam kráčíš, Česko”, jedná se o ideologické školení, kam by oni chtěli, aby Česko kráčelo. Nic se neponechává náhodě, oni v žádném případě neriskují, že do cíle nedoběhne jejich kůň.

Proto uspořádají dostihy a nasadí několik svých kandidátů. Rozdělí úkoly, jelikož členy institutu jsou novinářské osobnosti, tak i podnikatelské. Následně slyšíme prohlášení o naplnění 40-ti milionového rozpočtu pro prezidentské volby. Slyšíme i silná prohlášení, že jsou ochotni přijmout maximálně 3 miliony od jednoho dárce, aby kandidát zůstal nezávislý.

A pane vojáku, ono ti podnikatelé Vám věří natolik, že stojí ve frontě a vy si vybíráte? A paní učitelko, to jakože z vděčnosti, že jste tak dobře učila, Vám někdo přinesl 40 milionů? A pane podnikateli, za vaší vlády se bezprecedentně porušovala lidská práva, která jsou nedílnou součástí naší ústavy. A to vám nevadí, že na vámi poplivanou ústavu, by jste nyní rád složil prezidentský slib? A pane odboráři, stojíte na straně pracujících nebo na straně nečeského institutu, který vám slíbil budoucnost? Podpisy od pracujících jste nedostal, tak asi někdo zasáhnul... Podpisy byly dodány od poslanců. Vaše kandidatura je důležitá jen z důvodu komparzu, aby jste vyplnil místo v předvolebních debatách. Jedná se o iluzi a řízený proces, kdo nebo s kým a kolik dostane prostoru v médiích.

Kandidáti nemají tušení jak se sumy peněz budou používat. Pravidla ani morálka je nezajímá. Neuromarketing dokáže zmanipulovat celou volbu. Ani jim to neřeknou, proč taky. Nemám nic proti tomu, že kandidují, jsou občané České republiky a mají za současných pravidel na to právo. Vadí mi za koho kandidují, jaká je v mých očích filozofie této instituce a jaké metody jsou dostupné a použitelné.

Zeptejte se jiných nezávislých kandidátů, jak je těžké nebo lehké získat 40 milionů na volební kampaň. Zeptejte se jich taky, co je to neuromarketing, vůbec netuší komu čelí. Média a sociální sítě jsou ovládány institutem a oni přece ví, kam máme kráčet, nedovolí drama v cíli. Vše se soustředí na fakt umístění dvou kandidátů do druhého kola, tím bude zaručeno vítězství Aspenu v prvním kole. Následně nechají voliče užít si iluze a volit to menší ZLO.

Tímto způsobem jsou schopni zvládnout celý proces volby, jediné co je mimo jejich dosah je LEGITIMITA. Proto jsou podporováni nezávislí kandidáti a v podstatě čím víc jich bude, tím lépe. Všechny zneužijí pro dodání legitimacy, vytvoření iluze výběru Vaší volby, tím se legalizuje celá tato volební fraška.

Já jsem se již rozhodl a na Vás je rozmyslet se, co a koho chcete legitimizovat. Nyní zbývá zodpovědět, jaká by byla moje prezidentská volba. Nevím proč bychom měli veřejně volit na základě peněz, médií a sociálních sítí nějakého nového krále nebo prezidenta. Například ve Švýcarsku je možno volit na období jednoho roku prezidenta i viceprezidenta pouze z členů Federální rady. Funkce je reprezentační pro zahraničí i uvnitř země a dříve byla také spojena s funkcí ministra zahraničí. Prezident nemá pravomoc rozpustit parlament a neurčuje směr vládních politik. Prezident není považován za hlavu státu, ani za období funkce premiéra.

Dovedl bych si představit a inspirovat se Švýcarskem.

Zkusme znovu rozpoutat diskuzi. Například prezidentem by měl být člen rady, volen by byl na dva roky a mohl by být volen pouze dvakrát. Volbu by provedla 50 ti členná rada. Na prezidenta by dotyčný nemohl kandidovat, pokud by byl člen rady méně jak dva roky. Ze své pozice by byl z rady uvolněn, jeho hlasovací právo by bylo pozastaveno a jeho hlas by byl vyžádán jen při rovnosti hlasů, pokud by taková situace nastala. Měl by se rady ovšem účastnit nebo delegovat zástupce, pokud by se rady zúčastnit nemohl. Jeho funkce by byla reprezentační a protokolární.

Jsme lidé s tělem, duší a svobodnou vůlí. Můžeme se sami rozhodnout, co vlastně chceme!

17. listopadu 2022 Rostislav Čuba

Tak jste si to přečetli. Zcela opačný postoj, než zastávám. A já s ním souhlasím... Ano, účastí ve ve volbách legitimizujeme současný systém a můžeme maximálně volit menší zlo, protože víceméně je rozhodnuto předem.

Ale...

Fakt existuje šance (v dohledné době 50ti let), aby lidé prohlédli, masově nešli k volbám a stejně masově žádali změnu ústavy podle naznačeného modelu? To věřím spíš v to, že se najde tyran diktátor, který národ zblbne a pak z nějakého nečekaného osvícenství ústavu změni.

A i kdybychom se pokusili toto zrealizovat, fakt vydržíme tak dlouho koukat na stále se zmenšující volební účast, která ale nebude nijak bránit zvoleným zemským škdůcům, aby dál škodili? Abychom po dlouhých letech agitace nezjistili, že režim sice už sice není legitimní a je možné přepsat ústavu, ale bohužel už není proč ji přepisovat, protože tu není nic, kvůli čemu by stálo za to měnit režim. Kde nic není, ani čert nebere.

Z fleku bych se pod takovou změnu režimu podepsal, ba i petice bych roznášel... Koneckonců téměř každý týden teď u mě někdo zakotví a představí mi u sklenky Portského nějaký návrh na změnu zřízení, který by „byl mnohem lepší, než ten současnost.“ A když se jich zeptám, jak toho dosáhnout, tak pokrčí rameny a nebo mi rovnou řeknou, že to je moje starost. Oni jen mají ten „dobrý nápad.“

Cestu k realizaci si Vidláku vybojuj jak chceš. My ti jen budeme házet klacky pod nohy křikem o tom, že jsi zradil náš skvělý plán, protože jsi šel k volbám a volil menší zlo, protože samozřejmě nevidíme, jak jsi jednal v zákulisí, snažil se vytvořit semknutou a sjednocenou skupinu a nadefinoval jsi dílčí kroky, které je třeba postupně vykonat, abychom se vůbec přiblížili k něčemu takovému, jako je změna ústavy.

Dobrých nápadů mám doma v policích dvanáct do tuctu. K dnešnímu dni mám doma třicet knížek, které popisují, jak udělat lepší svět. Od celkem reálných věcí, až po absolutní utopie. Ale bohužel nemám ani jeden reálný návrh, jak dosáhnout stavu, aby se takový nápad mohl zrealizovat. Text pana Čuby k nim přidávám. Je

skutečně podnětný a zajímavý. Až budu tím osvíceným diktátorem, tak slibuju, že se nad ním znovu zamyslím a dám případně pokyn, aby se můj režim po mé smrti reformoval nějak takhle.

Ale zatím se k takovému stavu ani zdaleka neblížím. Jaksi mi chybí miliony stoupenců, kteří by udělali cokoli, co řeknu. Chybí mi desetitisíce odhodlaných mladých gardistů, ochotných sáhnout k násilí, kteří by mě na slovo poslouchali. Chybí mi davy fanynek, které by se byly ochotné rozvést, kdyby jejich chlap jen pípnul nějaké křivé slovo o mé maličkosti. Chybí mi průmyslníci a bankéři, kteří by si řekli, že s Vidlákem a takovouto ústavou to bude lepší než s Rotschildy...

Do té doby jaksi musím bojovat s tím, co skutečně mám k dispozici. Ano, přál bych si lepší zbraně, lepší možnosti, víc peněz i stoupenců. Přál bych si bojovat na lepším bojišti. Přál bych si genialitu... ale nic z toho nemám. Mám jen tento blog a vás čtenáře. Nápady, jak zlepšit režim, ty mohu přehazovat vidlemi. Takže prosím odteď za mnou chod'te jen s návrhy, jak se k dopracovat k tomu, abychom opravdu mohli zrušit parlament a ustavit nový. Husů máme dost. Teď by to chtělo nějaké Žižky.